

SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

DENIA SFINTEI ȘI MARII VINERI

SCOATE INIMA TA ȘI PUNE-O ÎN TRUPUL SĂU

„Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău, cu toată inima ta.” (Matei 22, 37)

În această săptămână urmează pașii Domnului Hristos și fii mereu alături Lui, spre deosebire de judecătorii și chinuitorii Lui. Și iubește-L cu toată inima ta.

❖ Mută-te duhovnicește în acele zile și în acele întâmplări, și sărută-i poala și mânecile veșmintelor, nu îndepărta inima ta de la El. Când îi auzi pe prigonitorii Lui cum șoptesc: „Vinovat e”, tu strigă-le în urechi: „Drept e!” Iubește-L pe Cel ce te iubește, cu toată inima ta!

❖ Când Evreii Îl pălmuiesc, tu întinde mâna ta în apărare și primește palma în locul Lui.

❖ Când Pilat Îl întrebă pe tăcutul Domn: Ce este adevărul?, tu mărturisește și spune: Iată, El este Adevărul dumnezeiesc viu și întrupat. Când ostașii romani Îl biciuiesc, tu stai lângă El și spune fiarelor: Fiii lupoaicei, veșnici purtători de moarte, nu biciuiți pe Mielul lui Dumnezeu cel purtător de viață, Care dă viață împărăției voastre a morții.

❖ Mergi după El pe Calea Patimilor, și poartă crucea Lui împreună cu Simon Kirineanul, și împreună cu fericita Veronica șterge-I fața de praf și sânge, și împreună cu Mironosițele plângi și umezește-I buzele uscate cu un pahar de apă rece, și răcorește-I fruntea înfierbântată. Dăruiește-i întreagă inima ta și iubește-L cu toată inima ta în ceasurile umilinței Lui.

❖ Când auzi lovitura ciocanului asupra preacinstitelor Sale mâini, tu strigă: Au! Când sunt bătute cuiele în preacinstitele Sale picioare, tu iarăși vaită-te, ca și cum fierul s-ar înfige în trupul tău.

❖ Închină-te Preasfintei Sale Maici și sărută poala și mânecile veșmintelor sale. Nu-i spune nimic. Nu o întreba nimic. Închină-te încă o dată sfintei sale dureri. Și încă o dată sfintei sale tăceri. Spune în sineți: Preacinstită Maică, și eu Îl iubesc cu toată inima mea.

❖ Scoate inima ta și pune-o în trupul Său și uită de sine. Fii în El și rabdă ce rabdă El și cu totul să mori pentru sine. Mori înaintea Lui.

❖ Când Iosif și Nicodim Îl pogoară în mormânt, tu caută să fii împreună cu El în mormânt. Închipuie-ți că nu ești viu în această lume. Ca o umbră să stai undeva aproape de mormânt și viața ta să o privești

ca fiind în mormânt. Și îți va fi dulce, foarte dulce, moartea cu El și întru El.

❖ Oare cu cât mai dulce va fi învierea cu El și întru El, când a treia zi te vor lumina îngerii la mormânt?!

❖ Oștenii Împăratului merg înaintea Împăratului, fețele lor-s ca fulgere arzătoare, iar veșmintele albe-s ca zăpada. Iar când îngerii lui Dumnezeu vor lumina în întunericul Golgotei și în întunericul sufletului tău, atunci te vei simți ca un om nou.

❖ Și când, tremurând, vei privi Minunea Minunilor, și nu vei știi dacă să te ascunzi sau să fugi sau să I te arăți, iată, El întâiul se va apropia de tine și ca pe Maria te va

chema după nume. Iar când El te va numi prin glasul Lui, ca printr-un fir electric va intra în tine un nou curent, o nouă viață, o nouă putere. Și El îți va întoarce inima ta, și-o va da și pe a Lui. Și tu, tremurând, vei cădea la picioarele Lui și, printre suspine, vei striga precum Toma: Domnul Meu și Dumnezeul Meu, slavă Ție!

Binecuvâțați pe cei ce vă blestemă, și vă rugați pentru cei ce fac vouă necaz. (Luca 6, 28)

Că nu a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască lumea prin El. (Ioan 3, 17) ❖

*Sfântul Nicolae Velimirovici
din „Inima în Marele Post”*

CELE ȘAPTE GRĂIRI DE PE CRUCE

Un ultim și tainic testament. Mântuitorul Iisus Hristos a suferit nespus cu trupul, a suferit nespus cu sufletul și ne-a lăsat ca învățătură cele șapte cuvinte ale Sale. A pățimit de bucurie pentru două pricini:

- 1) pentru că știa că patimile și moartea pe care le primea erau hotărâri ale Părintelui ceresc și că ele aveau să aducă eliberarea de păcat, izbăvirea de diavoli și mântuirea multor suferințe;
- 2) pentru că avea o nespusă dragoste și o nepotolită sete de a împlini toate din dragoste pentru Tatăl și pentru oameni. Și de aceea a zis: „Mi-e sete” (Ioan 19, 28).

Ar fi stat pe Cruce nu trei ceasuri, ci până la sfârșitul lumii, fiind gata să sufere cu bucurie nu o moarte, ci mii de morți, dacă cei ce voiau să-L omoare n-ar fi păcătuit.

Ia aminte acum la cele șapte cuvinte pe care le-a grăit Domnul pe Cruce și ți le-a lăsat drept cea din urmă poruncă, ca să le păzești de-a pururi în inimă și în minte, în toată viața ta pământească. Ele sunt ca un ultim și tainic testament pe care Domnul ți-l lasă, pătimind pentru tine.

1. „Părinte, iartă-le lor că nu știu ce fac” (Luca 23, 34).

Prin aceasta Domnul își arată nespusa dragoste și neținerea minte de rău. Nu face ca pământul să se despice și să înghită pe răstignitori, ci mai degrabă roagă pe Tatăl să le ierte păcatul și desigur că ar fi fost iertați dacă ar fi crezut și s-ar fi pocăit și n-ar fi rămas în necredință.

2. Al doilea cuvânt este cel rostit de Domnul către tâlharul cel bun:

„Amin, zic ție, astăzi vei fi cu Mine în rai (Luca 23, 43).

Cel mai plăcut cuvânt, prin care Domnul face moștenitor al Raiului pe cel ce mai înainte a fost ucigaș și tâlhar! De câte ori și mulți zic cuvântul pe care l-a spus tâlharul către Hristos: „Pomeni-te-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta”! (Idem 42), dar nu se învrednicesc să audă și răspunsul lui Hristos către tâlhar.

3. Al treilea cuvânt este cel spus de Domnul Iisus Preasfintei Sale Maici și lui Ioan, ucenicul cel iubit, care stăteau în preajma crucii Lui:

„Femeie, iată Fiul Tău! Apoi spuse ucenicului: Iată mama ta!” (Ioan 19, 26).

Prin acest cuvânt, tâlcuiește Teofilact, El se grijește numai de mama Sa – cu toate că erau de față și alte femei, încredințând pe Fecioara, celui feciorelnic, pe cea iubită celui iubit și pe cea curată ucenicului celui curat ca s-o păzească. Și ne învață și pe noi ca să ne grijim de părinții noștri până la cea din urmă suflare a lor.

4. „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” (Matei 27, 46; Ps. 21, 1).

Grigorie Teologul învață că Domnul, rostind acest cuvânt ne-a închipuit pe noi, primind în persoana Sa părăsirea

lui Dumnezeu, pe care a suferit-o firea noastră omenească; după cum a primit și lipsa de minte și greșelile noastre.

Când cineva face față de ține vreo greșală mare sau mică aleargă la cruce și învață din cuvântul al patrulea al Domnului să ierți greșeala fratelui tău, răbdând cu voie și din dragoste, ca și cum tu ai făcut-o altuia, după cum și Hristos a primit ca fiind ale Sale nepăsarea, neînțelepția și păcatele noastre.

5. Al cincilea cuvânt pe care l-a spus Iisus pe Cruce este:

„Mi-e sete!” (Ioan 19, 28).

Pricinile pentru care Iisus a spus acest cuvânt sunt trei: trupească, sufletească și alegorică. Fiindcă Domnul vărsase râu de sudori ca picături de sânge în Grădină; fiindcă vărsase mult sânge în grozavă biciuire de la răstignire și fiindcă suferise atâtea dureri și patimi.

Pricina sufletească era că Domnul, cu sufletul și cu inima însetată, își dorea să sufere pentru mântuirea oamenilor.

6. „Săvârșitu-s-a!” (Ioan 19, 30).

Prin acest cuvânt Domnul a arătat că s-au plinit toate poruncile cele despre Dânsul; că s-a sfârșit lucrul și voia Tatălui pentru care venise în lume. Cu cuvântul acesta, Domnul a arătat că s-a sfârșit întruparea și iconomia Sa (opera mântuirii) și că nu mai lipsește nimic: „Toate s-au săvârșit și nu mai rămâne nimic pentru mântuire”, zice sfințitul Teofilact.

7. „Părinte, în mâinile Tale îmi dau duhul” (Luca 23, 46)

Ah! A murit viața lumii! Ah! și-a dat duhul suflarea îngerilor! Ah, și-a dat suflarea sufletul tuturor! Soare, ascunde-ți razele tale; pământule, cutremură-te; pietrelor, despicați-vă; morminte, deschideți-vă; morților, înviați; catapeteasmă sfâșie-te de sus până jos și toate făpturile luați parte la nedreapta moarte a Făcătorului vostru!

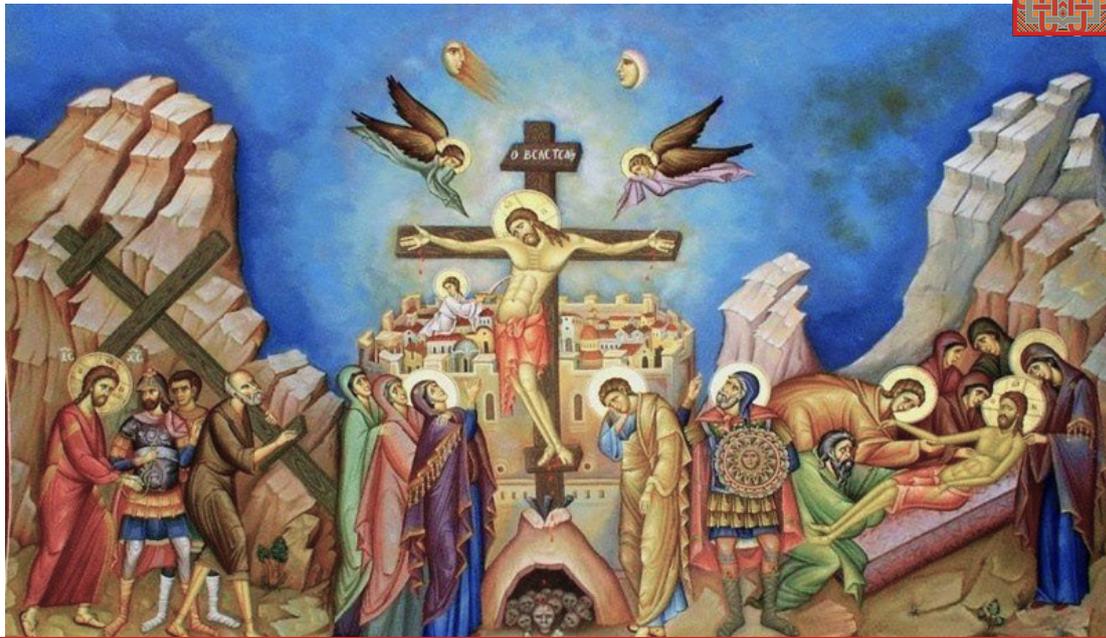
Iar când vei fi aproape să-ți dai sufletul, adu-ți aminte de al șaptelea cuvânt al Domnului și încredințează cu toată umilința și durerea inimii și cu lacrimi sufletul tău în mâinile lui Dumnezeu.

Cum ți se par aceste lecții și învățăturile pe care ți le-a predat Domnul pe Cruce? Nu sunt minunate, mari și foarte puternice doctorii pentru toate suferințele? Deci când dai peste tine vreo rea întâmplare aleargă la Golgota. Când te apucă vreo patimă aleargă la Golgota. Pentru că îndată ce vei vedea pe Cel răstignit și-ți vei aminti de cele șapte învățături pe care El ți le-a dat pe Cruce, îndată te vei vindeca și vei trăi, după cum și evreii mușcați de șerpi în pustie, îndată ce priveau șarpele de aramă se vindecau și nu mai mureau: „Și a făcut Moise un șarpe de aramă și l-a pus ca semn și când un om era mușcat de șarpe dacă privea la șarpele de aramă, trăia” (Numeri 21, 9). (text prescurtat) ❖

Sfântul Nicodim Aghioritul

GOLGOTA, JERTFELNICUL IUBIRII LUI DUMNEZEU!

Denia celor 12 Evanghelii este una dintre cele mai cutremurătoare slujbe de peste an, conținând în sine toate Evangheliile Pătimirilor și durerii Mântuitorului pe Cruce, precum și Moartea Sa cea de viață făcătoare pentru noi. Cântările din această slujbă sunt de o sensibilitate aparte și conțin toată suferința Bisericii pentru Răstignirea Mântuitorului Hristos.

Cuprinsul principal al acestei Denii îl alcătuiesc cele 12 Evanghelii care se citesc în tot cursul slujbei și care alcătuiesc un tablou complet al suferințelor Mântuitorului, culminând cu răstignirea și moartea Sa pe Cruce (sunt prezentate evenimentele spălării picioarelor ucenicilor de către Mântuitorul, Cina cea de Taină, rugăciunea din Grădina Ghetsimani, vinderă Mântuitorului de către Iuda, judecata, suferințele îndurate și răstignirea pe Cruce).

Dar apogeul Pătimirilor Mântuitorului este Golgota, acolo unde Hristos este dezbrăcat și urcat pe cruce și unde, după suferințe inimaginabile își dă duhul în mâinile lui Dumnezeu-Tatăl. Locul acesta este locul plângerii cu amar a întregii omenirii: pentru păcatele sale, pentru faptul că noi l-am răstignit pe cruce pe Domnul.

Un pelerinaj în Israel ne face să rememorăm întreaga istorie a Sfintelor Evanghelii, să ne întoarcem cu o atfel de înțelegere a evenimentelor petrecute între Întruparea Domnului și Înălțarea Sa la Cer.

Poate cea mai frumoasă carte despre aceasta este cea scrisă de Părintele Ioanichie Bălan, care, prin anii '70 l-a însoțit pe Sfântul Cuvios Cleopa de la Sihăstria în locurile sfinte ale Israelului. Citind-o ai o puternică senzație că trăiești aievea istoria mântuirii, că ești martor direct și cuprinzi cu mintea și cu inima acele momente.

Așadar, în această seară vă invit să parcurgeți un fragment din acest pelerinaj, în care să participați cu tot sufletul la suferința Mântuitorului pe Golgota. Aveți răbdare să citiți până la capăt și veți simți însăși prezența

Domnului care vă atinge inima și vă vorbește.

Intrăm în Sfânta Biserică

„La răsărit, în unghiul de sud-est, se află o stâncă uriașă, originală, de gresie albă. Acesta este Muntele Golgota. Pe creștetul acestei stânci a fost înfiptă Crucea cu Domnul nostru Iisus Hristos răstignit pe ea.

Ne apropiem încet de Golgota, cuprinși de emoții și lacrimi. Ne apropiem de piatră stropită și sfințită de scump Sângele Domnului.

Ne apropiem ca de Însuși Hristos răstignit. O cruce mare, cu Mântuitorul pictat pe ea, predomină Sfântul Altar. Sub Sfânta Masă se vede o gaură adâncă în piatră, marcată de o rozetă de aur în formă de stea. Aici este locul unde a fost înfiptă Sfânta Cruce! De sus atârână zeci de candelă aprinse, multe lumânări și bună mireasmă de smirnă și tămâie. Alături, un călugăr ortodox stă de veghe ziua și noaptea, iar pelerinii din toată lumea se închină cu credință și se retrag. Acesta este cel mai sfânt loc de pe pământ!

Citim cu lacrimi din Sfânta Evanghelie despre răstignirea și moartea Domnului

... Și ducându-Și crucea, a ieșit la locul ce se cheamă al Căpățânii, care se zice evreiește Golgota, unde L-au răstignit, și împreună cu El pe alți doi făcători de rele, de o parte și de alta, și în mijloc pe Iisus. Iar Pilat a scris și titlu și l-a pus deasupra crucii. Și era scris: Iisus Nazarineanul, regele iudeilor!... Și era scris evreiește, latinește și grecește. După ce au răstignit pe Iisus, ostașii au luat hainele Lui și le-au făcut patru părți, fiecărui ostaș câte o parte și cămașa. Și era cămașa necusută, de sus

țesută peste tot. Deci au zis unii către alții: Să n-o sfășiem, ci să aruncăm sorți pentru ea, a cui să fie... Și stăteau lângă crucea lui Iisus mama Lui și sora mamei Lui, Maria lui Cleopa și Maria Magdalena. Deci Iisus, văzând pe mama Sa și pe ucenicul pe care îl iubea stând alături, a zis mamei Sale: Femeie, iată fiul tău! Apoi a zis ucenicului: Iată mama ta! Și din ceasul acela ucenicul a luat-o la sine...! (Ioan 19, 17-27).

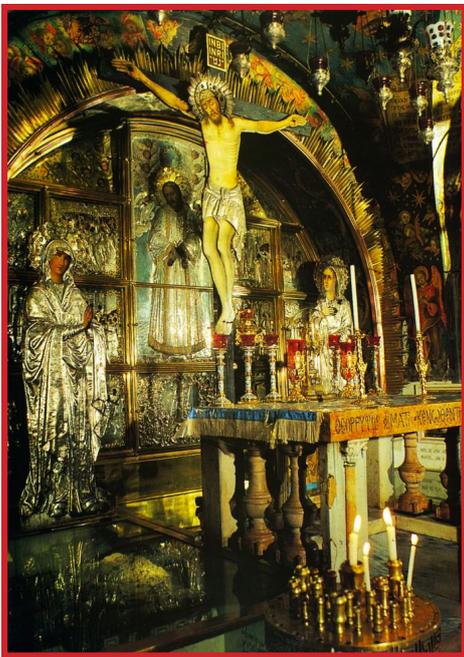
Iar cei ce treceau îl huleau,

clătinându-și capetele și zicând: Tu, Cel ce dărași templul și în trei zile îl zidești, măntuiește-Te pe Tine Însuși! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară-Te de pe cruce! Asemenea și arhieriei, batjocorindu-L, împreună cu cărturarii și cu bătrânii ziceau: Pe alții i-a măntuit, iar pe Sine nu poate să Se măntuiască...! (Matei 27, 30-42)

Ba și unul din tâlharii cei răstigniți Îl huleau... Iar celălalt, crezând în Hristos și mărturisindu-și păcatele sale, a zis: Pomenește-mă, Doamne, când vei veni în împărăția Ta!... Adevărat zic Ție, astăzi vei fi cu Mine în Rai, i-a răspuns Mântuitorul. Iar pentru cei ce-L răstigneau și Îl huleau, S-a rugat Mântuitorul, zicând: Părinte, iartă-le lor că nu știu ce fac! (Luca 23, 39-45)

Iar de la ceasul al șaselea

s-a făcut întuneric peste tot pământul până la ceasul al nouălea. Iar în ceasul al nouălea a strigat Iisus cu glas mare, zicând: Eli, Eli, lama sabahtani?, adică: Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit? (Matei 27, 45-46). Apoi a strigat: Mi-e sete... Apoi: Săvârșitu-s-a! (Ioan 19, 28-30). Și s-a întunecat soarele și arupt catapeteasma bisericii prin mijloc. Și strigând Iisus cu glas mare, a zis: Părinte, în mâinile Tale

Golgota este Stânca Vieții

Golgota este calea mântuirii noastre. Că dacă nu suferim necazurile vieții pământești, nimeni nu poate ajunge la Hristos. Nimeni din noi nu se poate mântui, dacă nu-și poartă crucea sa cu răbdare pe urmele Domnului, până aici, pe Golgota.

Ne apropiem în genunchi de Golgota, altarul cel mai sacru al lumii, și ne plecăm fruntea pe locul unde a fost înfiptă Sfânta Cruce.

Slavă Ție, Doamne, Dumnezeul nostru! Slavă Ție, Mântuitorule! Slavă Ție, Mielule! Slavă Ție, Iisuse, dumnezeiască dragoste! Slavă Ție, că ne-ai învrednicit să ajungem pe Golgota mântuirii.

Slavă Ție, că ne-ai născut și crescut în credința cea adevărată

Slavă Ție, că ne-ai dat viață sub soare, că ne-ai dat nume de creștini și părinți iubitori de Dumnezeu. Slavă Ție, Mântuitorule, pentru toate. Pentru Cruce, pentru Evanghelie, pentru Biserică, pentru Apostoli, pentru episcopi, pentru preoți, pentru duhovnici, pentru pâine, pentru ploaie timpurie și târzie, pentru copiii cei nevinovați, pentru creștinii cei adevărați și pentru toate darurile cerești și pământești.

Slavă Ție, Doamne, pentru dumnezeiasca Liturghie, pentru mântuitoarele Tale Taine! Slavă Ție, pentru pământul ce ni l-ai dat, pentru sfânta noastră țară, pentru neuitații noștri strămoși, pentru evlavioșii noștri voievozi, pentru smeriții noștri părinți, frați și fii. Slavă Ție, pentru sfintele noastre mănăstiri, pentru toate sfintele biserici care țin candela dreptei credințe aprinsă, pe soare și pe vânt, departe în Carpați! Slavă Ție, pentru nenumărații martiri ai neamului, pentru numeroșii cuvioși, pentru smeriții călugări, pentru neadormiții rugători și pustnici, pentru cei ce se ostenesc la orașe și sate, pentru toată lumea, pentru toți cei ce ne iubesc sau ne urăsc. Slavă Ție, Fiule al lui Dumnezeu, pentru Maica Precurată, pentru toți sfinții din cer și toate oștile cerești care neîncetat Te laudă. Slavă Ție pentru Rai, pentru nădejde, pentru sfintele lacrimi, pentru toate, pentru toate! Slavă Ție, pentru dumnezeiasca dragoste!

Ce vom răsplăti Ție, Doamne, pentru toate câte ne-ai dat nouă?

Iată, venim de departe să-Ți mulțumim Ție. Suntem solii unui popor îndelung răbdător și credincios. Suntem trimișii părinților și fraților noștri care ostenesc alături de noi, care se roagă împreună cu noi, care își împart bucuria și necazul, pâinea și speranța cu fiecare din noi. Suntem fiii Țăi, după har; fii ai neamului românesc, după trup, și rugători pentru toată lumea, după chemare.

Am venit de departe să-Ți mulțumim,

să Te lăudăm, să-Ți sărutăm Crucea și Mormântul. Am venit să-Ți aducem un prinos de laudă pe Golgota, din partea neamului nostru, a celor care au fost, a celor care sunt și a celor care vor urma. N-am adus cu noi aur din Carpați, nici arome de mult preț, nici untdelemn de măslină, nici cununi de flori alese, nici giulgiu de in curat; nu Ți-am adus nici alabastru cu mir de mult preț, nici isop de pocăință. Dar am adus în inimile noastre dragostea curată și sfântă a fraților și părinților noștri. Am adus buna credință a unui popor smerit și cuminte. Am adus rugăciunile și lacrimile, speranțele și bucuriile unui neam milenar, blând, așezat și primitiv de străini, care iubește Biserica și pe Hristos Dumnezeu. Aducem căldura unui popor credincios, care iubește, iartă și are speranță. De-a lungul veacurilor, atâția – în numele Țău – au încercat să-lucidă, să-l îngroape în istorie, să-l răstignească pe Golgota. Atâția au bătut cuie în palmele părinților noștri. Atâția au pus cununi de spini pe creștetul înaintașilor noștri. Atâția i-au dat oțet și otravă în loc de pâine și Sfânta Împărtașanie. Dar Tu ai fost cu noi, Mântuitorule, și ne-ai izbăvit. Tu ne-ai tămăduit, și ne-ai apărat, și ne-ai hrănit, și ne-ai înviat!

Ai milă, Doamne, Dumnezeul nostru, de noi păcătoșii, de părinții și frații noștri de departe, de păstori și povățuitori, de sănătoși și bolnavi, de vii și morți, de toată suflarea omenească. Întărește dreapta credință în lume și izbăvește omenirea de ucigași, de trădători, de vicleni, de eresuri, de războaie, de foamete, de cumplite boli și de tot răul, ca să Te slăvim în veci!” (*din: Pelerinaj la Mormântul Domnului, de Arhimandrit Ioanichie Bălan*) ❀

încredințez Duhul Meu! Și acestea zicând, Și-a dat Duhul... (Luca 23, 46)

Atunci pământul s-a cutremurat și pietrele s-au despicat; mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților adormiți s-au sculat (Matei 27, 51-52). Iar sutașul și cei ce erau împreună cu el și păzeau pe Iisus, văzând cutremurul și cele ce s-au făcut, s-au înfricoșat foarte tare, zicând: Cu adevărat, Fiul lui Dumnezeu era Acesta (Matei 27, 54).

Golgota, Jertfelnicul iubirii lui Dumnezeu!

Golgota, altarul cel dumnezeiesc al Creștinismului! Golgota, locul cel mai sfânt de pe pământ, care ne-a dat nouă Crucea împreună cu Trupul și Sângele lui Hristos. Aici, pe stânca aceasta a fost răstignit Hristos, Stânca Vieții. Aici s-a săvârșit marea taină a împăcării și mântuirii noastre. Aici, între cer și pământ, între tâlhari și ucigași, între trădători și hulitori, între iudei și păgâni, s-a întunecat soarele, s-a cutremurat pământul, s-au despicat stâncile, au înviat morții, dar apostazia nu s-au mai întors la Hristos! Aici „au răstignit pe Cruce pe Cel ce ține pământul pe ape”. Aici au dezbrăcat de veșmintele Sale pe Cel ce îmbracă cerul cu stele și nori, pe Cel ce împodobește pământul cu iarbă, cu roade, cu munți și cu flori. Aici s-a înălțat Crucea de la pământ la cer, de la om la Dumnezeu, ca o scară a mântuirii. Prin Cruce Dumnezeu S-a coborât și noi ne-am înălțat; prin Sângele lui Hristos ni s-au spălat păcatele și ni s-a dat un nou botez și o Lege Nouă. Aici pe Golgota a plâns, zdrobită de sabia durerii, Maica Domnului. Aici s-a mărturisit tâlharul și s-a mântuit. Aici a mărturisit sutașul Longhin pe Hristos și s-a făcut mucenic. Aici au hulit necredincioșii pe Dumnezeu și s-au aruncat în iad.

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 18-20 APRILIE

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Vineri 18.04	10 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Scoaterea Sfântului Epitaf și trecerea pe sub Sfânta Masă (Zi aliturgică)
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denia Prohodului Domnului / Utrenia Sâmbetei Mari
	20 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Procesiune în jurul bisericii
Sâmbătă 19.04	de la 23 ³⁰	Canonul Sâmbetei Mari
Duminică 20.04	00 ⁰⁰ -01 ⁰⁰	(†) Învierea Domnului (Sfintele Paști) - Slujba Învierii Domnului Veniți de luați lumină!
	01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰	Sfânta Liturghie
	12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”